

Vážné varování pro bojovníky, kteří se chystají na Ukrajinu. Vysoce aktuální. Promluvil veterán z Afghánistánu

- CZ24 News | 21. dubna 2022

UKRAJINA: Ruské vedení se dostalo do situace, kdy už nemůže couvnout, protože si musí zachovat tvář. A tak bude jen eskalovat svou agresivní politiku, aby bylo dosaženo alespoň nějakých dílčích úspěchů. Tak přemýšlí vojenský veterán Miroslav Lidinský, který při boji v afghánské provincii Hellmand přišel o nohu. Bude to sice stát obrovské lidské ztráty a neuvěřitelné materiální škody, jak říká dál, ale ruským režimem bude vše prezentováno jako vítězství.

Proč už moc nechcete současné konflikty komentovat?

Trošku jste mě zaskočil. Upřímně říkám, že těch komentářů je v poslední době strašná spousta a dokonce od lidí, od nichž bych to vůbec nečekal. Ne proto, že by nebyli fundovaní, ale proto, že se vydávají na tenký led. Každý z nich má doma pravděpodobně křišťálovou kouli a dokáže všechno predikovat.

Tady se hraje vysoká hra, která balancuje na hranici globální katastrofy, armageddonu a každý ví, jak to dopadne. Při vši úctě k akademickému prostředí, tak lidé z kateder teoretizují, jak by to mohlo být, přitom víme, že vojenské štěstí je velmi vrtkavé. Splnění určité vojenské operace záleží na mnoha faktorech. Pokud se některé faktory obrátí proti vám, tak i skvěle naplánovaná operace může dopadnout špatně. Vše se tedy může povést, ale i nemusí.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Má s tím něco společného i současné potlačování svobody slova?

Nevidím to tak. Svoboda slova je u nás, i když to tak nevypadá, stále nadstandardně zachována. A myslím si, že se každý může svým způsobem vyjádřit. I když chápu, že poslední globální události jako covid anebo ruská agrese na Ukrajině nahrávají tomu, že veřejný názorový prostor je mnohem více sledován. Nicméně ještě v hospodě za nikým nestojí špicl a neposlouchá, co se povídá, jak tomu bylo ve slavné scéně ze Švejka.

Je potřeba respektovat nějaké mantinely, ale u nás v Česku máme ještě nadstandardně široce, co se týče názorové plurality, otevřené nůžky.

Putinovské Rusko napadlo Ukrajinu, přemýšlel jste někdy o jeho důvodech?

Mnohokrát. Je jich ale tolik, že nejsem schopen jasně určit ten, který Putina opravdu přinutil poslat tanky na Ukrajinu. Netroufnu si říct, co vedlo Rusko k tomu, aby si vymohlo svůj názor silou. Aby své názory začalo prosazovat tanky, raketami a bombardováním civilního obyvatelstva. Pokud by to byly útoky na vojenské cíle, tedy chirurgické operace útočných skupin, tak řeknu dobře, jde o válečnou operaci. Nicméně to, co se děje na Ukrajině, je jen čistá agrese, ať už jsou její důvody jakékoliv. Tohle do jedenadvacátého století nepatří.

Jak vnímáte tamní události?

Ať už je to tak, že je určitá část proruská a druhá proukrajinská, jde o statistiku. Upřímně si myslím, že tam dnes nikdo není šťastný z toho, jak to probíhá. Teď myslím i proruský smýšlející obyvatele. Agresivní kroky jsou vyvolané tím, že Putin sice mohl být dobrý vládce směrem dovnitř, ale rozhodně ne směrem ven. Teď to myslím z občanského úhlu pohledu. Pokud Rusům Putin vyhovoval, je to jejich věc. Teď se se svým vedením ale zachoval podivně, nejspíš na základě mylných informací a zkreslených podkladů. To, co začali, se jim naprosto vymklo z rukou a podle mě se dnešní ruské vedení dostalo do situace, kdy už nemůže couvnout, protože si musí zachovat tvář. A tak bude jen eskalovat svou agresivní politiku, aby bylo dosaženo alespoň nějakých dílčích úspěchů. Bude to sice stát obrovské lidské ztráty a neuvěřitelné materiální škody, ale ruským režimem bude vše prezentováno jako vítězství. Také to ovšem může skončit třeba další ruskou revolucí.

V současnosti je v Rusku proti občanům vedena taková represe, že si nikdo nedovolí ani pomyslet na změnu režimu. Vemte si Navalného a ostatní. Přitom nevedli žádný tvrdý odboj. Jen projevíli svůj názor a už jsou v podmínce nebo dokonce ve vězení. Všichni se tam bojí a to je současná tvář Ruska. Ostatně se bojí i lidé, co žijí mimo Rusko. Říci veřejně, že je někdo vrah a agresor, tak by to mohli odnést příbuzní. To je politika ruského vedení.

Co byste poradil evropským mužům, kteří se tam chystají bojovat?

Mám k nim obrovskou úctu, ale také je chci velmi vážně varovat, aby si vše dobře promysleli. Řada z nich možná nemá ani tušení, do čeho jde. Ostatně některé výstupy směrem k Čechům, které jsou natočeny našimi médii, to jasně dokazují. Adaptace je tam krátká anebo žádná a pokud se dostanou hned do první linie, tak by mohli zažít věci, na které nebudou připraveni. A ti, co mají patřičné zkušenosti a chtějí je rozumně a efektivně použít třeba na výcvik domobrany k doplnění záloh anebo práci v poradních orgánech, se tam zatím nesetkávají s moc velkým pochopením. Je tam totiž zatím potřeba válečné flexibility. Řada z nich podle mě čeká v oblasti Lvova na zformování nějakých jednotek a ti v první linii si zažívají opravdové peklo.

Měli bychom mít na českém území americkou základnu či americké vojáky?

Má to dvě roviny. Jsme součástí Severoatlantické aliance a váží nás k ní nějaké závazky. Měli bychom být plnohodnotným partnerem a nejen tím, kdo tam vstoupí a křičí, že bude dávat na armádu dvě procenta HDP, ale reálně nedělá skoro nic. Neříkám, že všechny konflikty, do nichž bylo NATO zapojeno, byly v pořádku, ale je třeba být jeho právoplatný členem.

Teď je ale potřeba řešit to, že nějakých čtyři sta kilometrů od našich hranic a na hranicích našich bratrů Slováků a Poláků se odehrává krvavý konflikt. To je samo o sobě velkou hrozbou. Čtyřicet kilometrů od hranic se Slovenskem dopadají ruské rakety, takže jsme se vlastně opět stali nárazníkovou zónou. I když nepředpokládám, že by se Putin pustil za hranice NATO. Nicméně agrese je už na jejích vnějších hranicích. Měli bychom být prostě připraveni na všechno.

Jak moc by měli být uprchlíci z Ukrajiny začlenění do našich společností?

Stoprocentně. Všem by se mělo maximálně vyjít vstříc. Někdy sem utíkají i lidé z méně ohrožených oblastí, kteří asi nebudou mít zájem se tak moc zapojit do ekonomického a sociálního života České republiky. Ti by měli mít dočasný azyl, a až se na Ukrajině situace uklidní, tak by jim měl být

umožněn rychlý návrat domů.

Byly tedy eurounijní návrhy uprchlických kvót. Neměli bychom dnes požadovat také kvóty?

Vlastně ano, ale je to hodně složitá otázka. Uprchlická krize z roku 2015 byla hlavně o lidech, kteří říkali, že utíkají z válečného konfliktu, ale ono to tak většinou nebylo. Přicházeli sem hlavně mladí muži s mobilními telefony, dobře oblečení a bez nějakých známek strádání. Dnes k nám přichází statisíce matek s dětmi a jen velmi málo mužů, co neprošli sítí ukrajinské mobilizace. Dost odlišné situace.

Dnes tu máme ve valné většině uprchlice s dětmi a kolem roku 2015 sem přicházeli muži bez žen. Evropa se tvářila, že je jim potřeba pomáhat. Dnes zbytek Evropy mlčí, když její východ pomáhá opravdu potřebným. Než řešit kvóty, tak se je třeba veřejně zeptat, jestli v těchto dvou skupinách vidí sama většina Evropy rozdíl. Je třeba popravdě říct, že i kolem roku 2015 sem utíkali běženci z války, třeba ze Sýrie anebo Kurdistánu, ale byla jich menšina. V Africe, co se chce dostat do Evropy, často žádní váleční běženci nejsou.

Nechci, abyste věstil z křišťálové koule. Nicméně jaké jsou vaše pocity, když přemýšlíte o budoucnosti?

Jednou variantou je podle mě podobný scénář jako v bývalé Jugoslávii. Jestli bude chtít Putin odejít s nějakým úspěchem, tak to bude podrobení Donbasu. Půjde o proruskou enklávu a možná budou mít proukrajínští obyvatelé šanci odejít. Vytvoří se umělá hrance, kterou Ukrajina nikdy neuzná a dopadne to jako na Golanských výšinách. Ostatně také jako v Podněstří, Abcházii a Jižní Osetii.

Půjde o velké vítězství Ukrajiny, byť se ztrátou vlastního území. Ale Ukrajina vydrží a jsem přesvědčen o tom, že Putin bude muset vyklidit pozice, ale bude tento dílčí úspěch prohlašovat za celkové vítězství.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)